

ЗНАЛЪ ЗА ДОСТОЙНЫ СЛѢЖИТЕЛИ ОНѢЗИ, КОИ-ТО СЯ ОСТАВИЛИ СЕ ЗЕМНО, И ПОКАЗАЛЪ НИ РАЗЛИЧНЫ ПЯТИЦА КЪМЪ СПАСЕНІЯ-ТО, — ДА ЗАПАЗИ И ТОГОВА СЛѢЖИТЕЛА СВОЕГО СЪ СИЛѢ-ТѢ НА СВЕТАГО ДУХА, ЗА ДА ПРИЙМЕ И ТОЙ ЧИСТѢ-ТѢ НЕГОВѢ ЖЕРТВѢ; И КАТО МЪ СЯ ОТСѢЧЕ КОСА-ТА, ДА МЪ ОТСѢЧЕ И СѢКО ТѢЛЕСНО ЖЕЛАНІЕ, И ДА ГО УДОСТОИ ЗА НЕКІЙ-А СВОЙ АРМЪЗ, ДА БЫ ПАЗИЛЪ НЕГОВЫ-ТѢ ЗАПОВѢДЫ И ДА БЫ БЫЛЪ ПРИБРАНЪ МЕЖДѢ ИЗБРАННЫ-ТѢ.

ТОГАВА ЕРЪМЕНЪ-А КЪМЪСТО САМАГО ХРИСТА, КАТО МЪ УКАЗКА НА НАЛОГІЕ-ТО И ЕВАНГЕЛІЕ-ТО НАДМѢВА ГО, ЧЕ САМЪ СКОЕВОЛНО Е ИСКАЛЪ ДА СЯ ОБРЪЧИ НА ВЕЛИКІЙ-А И АНГЕЛСКІЙ-А ОБРАЗЪ, КОЕ-ТО ИСКУШЕНИКЪ-А ПОТВЪРДАВА, А ТОЙ (ЕРЪМЕНЪ-А) МЪ КАЗКА, ТА ДОНЕСЕ НОЖИЦЫ-ТѢ ОТЪ ЕВАНГЕЛІЕ-ТО. Но ерѣменъ-а сѣкѣй пѣтъ мѣ реква: „ето, отъ рѣцѣ-тѣ Христовы приймаши, гледай комѣ сѣ обрѣчавашъ, кѣмъ кого пристѣпвашъ, отъ кого сѣ отричашъ,“ и като бѣде три пѣти, тогава зема на искушеникѣ-а отъ рѣцѣ-тѣ ножицы-тѣ, благослова име-то божіе на кръсть, и мѣ подстригва косѣ-тѣ въ име-то на света Троица.

По томъ старѣшина-та захваща да облича новаго брата въ калѣгерски дрѣхи, а сички-тѣ братѣ пѣтъ тихо: „Господи помилѣй.“ Старѣшина-та, при обличаніе-то на сѣка дрѣха, казва какво та знаменѣва, призиваючи име-то триеднаго Бога: „нашѣй-а братѣ“ дѣма, облича доламѣ-тѣ на сиромашество-то, — кое-то самъ си иска; — зема параманъ-а на гѣрды-тѣ си, да сѣ обрѣчи на вели-